

ДНІПРОВСЬКИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

МАТЕРІАЛИ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

**МІЖНАРОДНЕ ТА НАЦІОНАЛЬНЕ
ЗАКОНОДАВСТВО: СПОСОБИ
УДОСКОНАЛЕННЯ**

30–31 березня 2018 р.

м. Дніпро

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Негодченко О.В. – ректор, доктор юридичних наук, професор;

Кисельов О.О. – проректор з навчальної роботи університету, кандидат юридичних наук, доцент;

Макушев П.В. – декан юридичного факультету, доктор юридичних наук, професор;

Торяник В.М. – завідувач кафедри загально-правових дисциплін, доктор політичних наук, професор;

Блінова Г.О. – завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін, кандидат юридичних наук, доцент;

Легка О.В. – проректор з наукової діяльності, кандидат юридичних наук, доцент;

Коба Я. – голова студентської ради юридичного факультету, студентка II курсу юридичного факультету.

Міжнародне та національне законодавство: способи удосконалення: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Дніпро, 30–31 березня 2018 р. – Дніпро: Дніпровський гуманітарний університет, 2018. – 236 с.

ISBN 978-966-916-517-6

У збірнику представлено стислий виклад доповідей і повідомлень, поданих на міжнародну науково-практичну конференцію «Міжнародне та національне законодавство: способи удосконалення», яка відбулась на базі юридичного факультету Дніпровського гуманітарного університету 30–31 березня 2018 р.

УДК 340.11(063)

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА; ІСТОРІЯ ПОЛІТИЧНИХ І ПРАВОВИХ УЧЕНЬ

Глобалізація як елемент термінологічно-понятійного апарату юридичної науки Бірюкова А. М.	9
Про неупередженість і тенденційність прокуратури Російської імперії при розслідуванні політичних злочинів Горбачов В. П.	12
Складові елементи практики Європейського суду з прав людини: плюралізм підходів Завгородній В. А.	15
Сутність законності у організації та діяльності Національної поліції Калснiченко Л. І.	19
Поділ державної влади і механізм стримувань і противаг: співвідношення понять Процюк І. В.	22

НАПРЯМ 2. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО; МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО

Конституційний контроль Кабінету Міністрів України у бюджетному процесі Грабчук Я. І.	25
Конституційно-правові засади інституту омбудсмена в Україні та в світі Лабенська Л. Л., Гарбар К. Д.	27
Деякі питання дотримання принципу заборони дискримінації Турецька Я. П.	31

НАПРЯМ 3. ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО І ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС; СІМЕЙНЕ ПРАВО; МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО

Види коносаментів за законодавством України Буряк Я. Я.	35
Правовідносини інтелектуальної власності в Україні: особливості регулювання Галко С. Д.	38
Відповідальність за поширення недостовірної інформації в ЗМІ Гуйван О. П.	42
Поняття санкцій в цивільному праві України Дзера І. О.	46
Естоппель як спосіб забезпечення добропорядності Мельник А. О.	49

Кримінально-правова політика Республіки Киргизстан в сфері протидії злочинам, що вчиняються із застосуванню ядерної зброї Загурський О. Б.	135
Удосконалення національного законодавства щодо запобігання хуліганству неповнолітніх Козаченко В. В.	137
Причини злочинності серед неповнолітніх та запобігання ним Литау Д. В.	140
До характеристики об'єктивних умов та причин, що детермінують злочини проти інтелектуальної власності Ломакіна А. А.	143
До питання кваліфікуючих ознак злочину, передбаченого ст. 367 Кримінального кодексу України Рак С. В.	146
Кримінальна відповідальність за торгівлю людьми Савич В. О.	148
Особливий період як ознака складу злочину, передбаченого ст. 114-1 КК України Устрицька Н. І.	152
Вдосконалення методики виявлення обсягів корупції у приватній сфері Христин І. О.	154
Особливості отримання вищої освіти засудженими до позбавлення волі Шевченко О. Д.	157

НАПРЯМ 7. КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ТА КРИМІНАЛІСТИКА; СУДОВА ЕКСПЕРТИЗА; ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ

Поняття виключних обставин у контексті змін до КПК України Барашкова Т. П., Канцір В. С.	160
Становлення та розвиток функцій прокуратури у кримінальному процесі України Галащук А. І.	163
Контроль за вчиненням злочинів у сфері незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів з урахуванням правових позицій Європейського суду з прав людини Горпинюк О. П.	167
Ознаки упередженості суду в контексті практики Європейського суду з прав людини Дробчак Л. В.	170

КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ПОЛІТИКА РЕСПУБЛІКИ КИРГИЗСТАН В СФЕРІ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИНАМ, ЩО ВЧИНЯЮТЬСЯ ІЗ ЗАСТОСУВАННЮ ЯДЕРНОЇ ЗБРОЇ

Загурський О. Б.

кандидат юридичних наук, доцент,

*доцент кафедри гуманітарних і фундаментальних дисциплін
Івано-Франківського навчально-наукового інституту менеджменту
Тернопільського національного економічного університету
м. Івано-Франківськ, Україна*

Питання формування та реалізації науково-обґрунтованої і ефективної кримінально-правової політики в Республіці Киргизстан в останні роки актуалізувалися в зв'язку з проголошеним курсом на побудову правової держави і підвищення рівня забезпечення прав людини. Кримінально-правова політика і стратегія на її основі стратегічні рішення покликані забезпечити максимальну безпеку та обмеження злочинності, зведення її до рівня, коли вона перестане бути загрозою суспільної і національної безпеки. Головною метою здійснення кримінально-правової політики держави є мінімізація злочинності а також створення умов, які її породжують.

17 травня 2014 р. в м. Нью-Йорк Великобританія, Китай, Росія, США і інші країни, які володіють статусом ядерних держав, підписали протокол про невідворотності гарантії безпеки до Договору про зону, вільну від ядерної зброї, в Азії (підписаний 9 вересня 2006 р. і набрав чинності по відношенню до держав регіону 21 березня 2009 р.).

Киргизька Республіка є одним з ініціаторів створення без'ядерної зони і визначена депозитарієм як Договору, так і Протоколу до нього, що є підтвердженням і визнанням її важливої ролі у створенні зони, вільної від ядерної зброї, а також свідченням високої довіри Киргизької Республіки зі сторони інших держав.

Підтримки міжнародної безпеки Киргизька Республіка проводить політику недопущення використання своєї території проти інших держав. Забезпечення без'ядерного статусу країни є важливим елементом удосконалення національної безпеки. Протидія поширенню зброї масового знищення здійснюється напрямком співпраці з міжнародними інститутами [1].

Згідно до «Воєнної доктрини Киргизької Республіки», затвердженої указом Президента Киргизької Республіки від 15 липня 2013 р. № 165, «позбавлення зброї масового знищення і ймовірність її застосування міжнародними організаціями, порушення окремими державами міжнародних конвенцій, Статуту ООН та інших норм міжнародного права, віднесено до однієї з зовнішніх військових небезпек» [2].

Прийняття Резолюції Ради Безпеки ООН 1540 (2004), прийнятої 28 квітня 2004 р., Республіка Киргизстан в якості основного принципу внутрішньої політики визнала принцип незастосування зброї масового знищення.

шення, а також прийняла послідовні заходи на законодавчому та правозастосовочому рівнях.

Насамперед, заплановані заходи передбачають облік, збереження і фізичний захист, а також контроль за експортом і транскордонним переміщенням матеріалів, які відносять до зброї масового знищення, і засобів доставки, а також запобігання і протидію незаконному обігу і посередництву по відношенню до таких матеріалів [3].

Тим не менше, незважаючи на те, що Республіка Киргизстан взяла на себе зобов'язання імплементувати міжнародні договори в сфері визнання міжнародного протиправного характеру застосування зброї масового знищення, кримінальне законодавство не містить відповідальності за виробництво і застосування даного виду зброї.

Наявність законодавчої прогалини може бути протиправно використано різного роду транснаціональними злочинними угрупованнями, екстремістськими і терористичними організаціями, а також окремими громадянами.

Кримінальний кодекс Республіки Киргизстан містить декілька статей, в яких згадується зброя масового знищення в якості кваліфікуючої ознаки складу злочину. Так, передбачено кримінальну відповідальність за «переміщення через митний кордон Митного союзу наркотичних засобів, психотропних, сильнодіючих, отруйних, радіоактивних або вибухових речовин, зброї, вибухових пристроїв, вогнепальної зброї або боєприпасів, ядерної, хімічної, біологічної та інших видів зброї масового знищення, матеріалів, технологій, науково-технічної інформації і обладнання, які можуть бути використані при створенні зброї масового знищення і по відношенню до яких встановлені спеціальні правила переміщення через митний кордон Митного союзу» (ст. 206 («Контрабанда»); «вчинення вибуху, підпалу або інших дій, як створюють небезпеку загибелі людей, заподіяння значної майнової шкоди або настання інших суспільно-небезпечних наслідків, якщо ці дії вчинені з метою порушення громадської безпеки, залякування населення або з метою впливу на прийняття рішень органами влади або міжнародними організаціями, а також погроза вчинення вказаних дій з тією самою метою...вчинені з застосуванням вогнепальної зброї, боєприпасів, вибухових пристроїв, вибухових, сильнодіючих, отруйних, радіоактивних речовин або ядерної, хімічної, біологічної та інших видів зброї масового знищення» (ст. 226 «Акт тероризму»); «угон повітряного або водного транспорту або залізничного рухомого складу, а також захоплення такого судна або складу з метою уgonу...з застосуванням зброї, боєприпасів, вибухових пристроїв, сильнодіючих, отруйних або радіоактивних речовин або ядерної, хімічної, біологічної та інших видів зброї масового знищення або предметів, які використовуються в якості зброї» (ст. 232 «Угон повітряного або водного транспорту або залізничного рухомого складу») [4].

Таким чином, кримінально-правова політика Республіки Киргизстан в сфері протидії злочинам, що вчиняються із застосуванням ядерної зброї базується на міжнародному законодавстві щодо нерозповсюдження ядерної, оскільки саме Республіка Киргизстан була ініціатором створення зони, вільної від ядерної зброї, в Центральній Азії.

До того ж, сфері національної безпеки Республіка Киргизстан виходить з того, що при формуванні відносин з іншими державами і міжнародними інститутами, а також розширенні участі в інтеграційних процесах ключове значення має збереження суверенітету і територіальної цілісності на основі універсальних принципів міжнародного права.

Список використаних джерел:

1. Концепция национальной безопасности Кыргызской Республики: утверждена указом Президента Кыргызской Республики от 18 июля 2009 г. № 115 URL: <http://www.cbd.minjust.gov.kg/act/view/ru-ru/4797?cl=ru-ru> – Название с экрана.
2. О Военной доктрине Кыргызской Республики: утверждена указом Президента Кыргызской Республики от 15 июля 2013 г. № 165 URL: http://www.online.adviser.kg/Document/?doc_id=31420078 – Название с экрана.
3. План действий Кыргызской Республики по выполнению резолюции 1540 Совета Безопасности Организации Объединенных Наций: постановление Правительства Кыргызской Республики от 22 марта 2013 г. № 144 URL: <http://www.cbd.minjust.gov.kg/act/view/ru-ru/94382> – Название с экрана.
4. Уголовный кодекс Кыргызской Республики от 1 октября 1997 г. № 68 URL: http://www.online.adviser.kg/Document/?doc_id=30222833 – Название с экрана.

УДОСКОНАЛЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ ХУЛІГАНСТВУ НЕПОВНОЛІТНІХ

Козаченко В. В.

*аспірант кафедри кримінально-правових дисциплін
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ
м. Дніпро, Україна*

Прагнення України стати повноправним учасником міжнародного співтовариства призвело до ратифікації низки міжнародних документів, що стосуються захисту прав неповнолітніх, які вчинили злочин. Україна взяла на себе зобов'язання обов'язків, передбачених Конвенцією ООН про права дитини, Всесвітньої декларації про забезпечення виживання, захисту і розвитку дітей. Реалізація в життя вимог цих документів потребує від Української держави нескладних дій, спрямованих на пріоритетне ефективне вирішення проблем правопорушення. Основним законодавчим документом в усіх аспектах права виступає Конституція України, нормами якої встановлено і гарантується охорона і захист прав, свобод та інтересів сім'ї і людини. Саме цей базовий документ держави є правовою основою для розробки і розвитку інших законодавчих актів, галузей національного права, прийняття підзаконних відомчих нормативних актів, втілення спеціальних програм і заходів [1, с. 102].